Football Football Football Football

In loc de bilanţ...

Ce-ar fi dacă am introduce şi în România jocul de football?...

Ce-ar fi dacă am introduce şi în România jocul de football? Este adevărat că în unele oraşe din România se practică un sport asemănător dar aceasta nu înseamnă, desigur, că întrebarea n'are rost. Cea mai sumară analiză a faptelor o justifică şi o impune. Footballul a cucerit lumea şi a devenit regele necontestat al sporturilor. Dar ceea ce se joacă la noi nu poate fi primit în niciun chip ca un monarch absolut al tuturor sporturilor şi în niciun caz nu ar fi putut cuceri lumea. Concluzia nu poate fi deci decât una. Ceea ce se joacă în România nu este football.

Acest itinerar logic poate fi contestat de aceiaşi oameni, cari confundă surogatul de orz cu cafeaua Martinica. Contestaţia lor nu are însă nicio importanţă pentrucă inexistenţa footballului în ţara româneasc că se poate demonstra şi fără ajutorul eşafodajelor logice. Ba chiar, argumentele, pe care ni le pune la îndemână observaţia, sunt mai interesante şi mai convingătoare.

Footballul este un joc bărbătesc dar elegant. Pretinde forţă dar şi inteligenţă, talent dar şi o technică proprie foarte desvoltată, care închide în ea o estetică ciudată. Este un joc de asociaţie în care geniul individual se disolvă în activitatea de ansamblu şi această fuziune îi împrumută acea estetică ciudată amintită, care le captivează pentru totdeauna. Un match de football este o dramă completă, care ţine pe spectatori într'o tensiune continuă dealungul celor nouăzeci de minute şi nu-i dă voe să trăiască în afara lui stăpânindu-l chiar după fluierul final când porţile stadionului s'au închis de mult.

Explicaţia este totuşi simplă. Lupta de ansamblu este dură şi viteza cu care se schimbă momentele este uluitoare. Dar aceasta nu este decât o ramă pentru celelalte elemente mai de preţ ale tabloului. O săritură la o mingie înaltă, un plonjon elastic sau o paradă calmă a portarului, o centrare parabolică după toate regulile artei matematice, un goal fulgerător sau o acţiune de goal alcătuită dintr'o serie de combinaţii subtile, iată câteva momente cromatice s'ar putea spune în acest minunat tablou viu, care este jocul de football.

Descrierea nu este nici romantică, nici interesantă. Nu este nici înflăcărare de amant fericit şi cu atât mai puţin literatură de prospect pentru un hotel de staţiune climaterică. Este reală. Fraze din această descriere decentă pot fi întâlnite în revistele tuturor limbilor culte iar în amintirea noastră persistă câteva imagini din cele amintite.

Căutaţi acum aceste elemente ale descrierii într'un match divizionar, care după părerea consumatorilor de surogat oferă cele mai mari şanse de a găsi în el frumuseţi distincte, graţie şi inteligenţă. Dacă nu aveţi timp de pierdut sau nu sunteţi în vacanţă renunţaţi la tentativă. Este zadarnică. Veţi ajunge la aceeaşi concluzie, pe care a impus-o logica. Jocul din România nu e football, dacă descrierea de mai sus se aplică adevăratului joc de football. Pentrucă asprimea bărbătească este înlocuită cu o brutalitate înduioşătoare, technica ese minoră şi rară, eleganţa, când există, este ţipătoare ca o cravată nepotrivită iar ceea ce este numită inteligenţa specială a jocului de football este absentă. Locul ei este luat de un instinct uneori desvoltat dar inestetic.

Şi atunci, când în jocul nostru sunt dominante elementele, pe care footballul real le disprețuește sau le condamnă, se poate numi ceea ce se practică la noi football?... Nu, desigur. Poţi lua un accelerat din mers dar nu îndrăzneşti totuşi să afirmi contrariul.

❖

Să analizăm acum şi un ultim aspect al acestei probleme supărătoare pentru mulţi dacă nu pentru cei mai mulţi. Este aspectul ei intelectual dacă este permis să fie numit astfel.

Jocul de football nu este numai artă. Pentrucă el are şi o parte excepţional de însemnată de ştiinţă. Sistemul de joc este un produs exclusiv al raţiunii şi importanţa lui este aproape egală cu aceea a tehnicei pur produs al talentului şi şcoalei. Cele mai bune echipe de football au metodă de joc. La noi nu există absolut nicio echipă cu sistem de joc. Mai mult, însă. Metoda de joc nu numai că este ignorată. Aceasta ar fi la urma urmelor o deficienţă scuzabilă. Dar este disprețuită. Pentrucă atunci când s'a adoptat o metodă, toată lumea aştepta numai de la ea victoria.

Dar orice metodă a dat la noi faliment. Lucrul acesta ese însă cel mai explicabil din lume. Sistemul de joc este ceva propriu footballului. Şi pentrucă la noi nu se joacă football era fatal să nu dea rezultate. Când am jucat în WM am uitat că interii, cari puteau să reziste, nu erau inteligenţi şi invers. Când nu s'a jucat WM ci s'a închinat toată lumea jocului mărunt cu pase scurte şi laterale am crezut că aceasta este personificarea tehnicei pentrucă mingia mergea precis de la om la om. Au venit însă câţiva clarvăzători, cari au spus numai că este foarte uşor să pasezi precis unui partener aşezat la doi-trei metri. Dar este mult mai greu şi mai frumos să pasezi precis la douăzeci-treizeci de metri, aşa cum pretinde jocul modern.

Am încercat atunci să jucăm modern cu pase lungi. Catastrofa a fost completă. Mingia nu puteai s'o primeşti decât dela adversari. Şi atunci am afirmat imediat că ceea ce se chiamă joc modern este în realitate ţurcă. Am numit frumos ceea ce puteam face noi, jocul acela mărunt şi fără orizont. Incă o dovadă, deci, că ceea ce eram obicinuiţi să jucăm nu era football modern.

Să mai vorbim de technică?... Din cei 120 de jucători ai celor 12 echipe divizionare, nici 10% nu ştiu să dea perfect cu ambele picioare. Jucătorii tineri au aceeaşi inteligenţă confuză a jocului şi aceleaşi defecte technice. Câţi jucători pot trimite mingia precis cu capul şi câţi din ei pot executa o deschidere spectaculară mai lungă de 10 metri?... In rezumat, câţi din footballiştii noştri pot să joace football complet?... Foarte puţini. Citiţi ziarele din ultimii ani, întrebaţi pe cei câţiva competenţi clarvăzători şi vă veţi convinge încă odată că este timpul să introducem şi în România jocul de football.

❖

Din fericire, ceeace numim noi jocul de football la noi ese căzut la pământ. Putem să considerăm că nu mai există football în România şi că prin urmare putem lua totul de la început. Iată o idee bună pentru anul care începe. La sfârşit de an se obicinueşte să se facă un bilanţ al activităţii trecute. Nu respectăm tradiţia atât de mult pentru a pierde timp şi spaţiu cu o statistică plictisitoare şi neinstructivă. Nu este mult mai bine să ne gândim, în anul care începe, la lucruri de viitor?... Şi cel mai interesant lucru nu este tocmai această introducere a jocului de football în România?...

N. SUCITULESCU

Football 1941, în patru tablouri

(Urmare din pagina I-a)

novaţii aspru sancţionaţi de federaţie. Nume: FC Ploeşti, CFR (T. Severin) — cu care totuşi federaţia s'a purtat cu multă indulgenţă.

In Divizia B lupta a fost destul de înverşunată pentru cucerirea dreptului de a promova în prima Divizie. Cele două serii au dat un învingător necontestat: Juventus, în timp ce în seria de Vest acest drept l-a cucerit cu peripeţii CFR (Turnu Severin).

Sezonul de toamnă a început cu Cupa României adică cu finala, care nu s'a mai putut disputa în primăvară: Rapid-Unirea Tricolor. Şi feroviarii au fost credincioşi tradiţiei: au cucerit din nou Cupa. Dar după luptă mare, care — cu puţin noroc — se putea prelungi.

Apoi a început Cupa Basarabiei, în 10 serii sau grupe regionale, competiţie care a demonstrat că footballul nostru a intrat de vreun an şi ceva într'un regres care ar fi trebuit să îngrijoreze. Şi a demonstrat mai ales defectuozitatea politicei din trecut, care nu s'a îngrijit de viitorul footballului. Cadre de jucători nu mai avem — de jucători pregătiţi, firește, — clasa nu s'a îmbunătăţit defel, iar cluburile — ca la un semnal — au intrat în panică şi pe panta desorganizării. Activitatea a început să slăbească — ceea ce este mai grav — în regiuni care pe vremuri constituiau forţa footballului nostru. Iar footballul îşi pierde din popularitate văzând cu ochii.

Dar vina în niciun caz nu este a Cupei Basarabiei, care ne-a arătat cu un minut mai devreme — şi poate că a fost mai bine — ceea ce aveam să constatăm mai târziu, dar prea târziu.

In plus, această competiţiune s'a lovit şi de o oarecare indiferenţă din partea unor grupări, astfel că — deşi cu timp limitat (se dispută doar un an) — nu a putut prinde.

Totuşi s'a disputat aproape regulat. In unele serii s'a terminat şi returul.

Leaderii sunt: U. D. Reşiţa, Mica-Brad, FC Craiova-Craiova, CS Lonea, Universitatea-Sibiu, Victoria-Turda, A.C.F.R.-Braşov, Astra Română-Moreni, Gloria CFR-Galaţi şi Rapid-Bucureşti.

Competiţia va continua la primăvară şi va mai cuprinde un turneu, unul final, cu participarea câştigătorilor de serii, plus alte patru echipe alese de federaţie, dacă turneul va cuprinde 16 echipe.

Iar acum footballiştii stau. Puterea tradiţiei a fost mai mare decât exemplul străinătăţii. Şi acum, ca'n toţi anii activitatea este întreruptă pentru trei luni: până în Martie.

❖

Pe tărâm internaţional, footballul nostru s'a manifestat în 1941 numai de două ori: la 1 Iunie contra Germaniei la Bucureşti, când am pierdut cu 4—1, şi la 12 Octombrie cu Slovacia la Bucureşti, de data aceasta câştigând cu 3—2.

Aceasta a fost întreaga activitate a echipei noastre naţionale.

Două matchuri, o victorie şi o înfrângere, goal average negativ: 4:6. Şi un debut: Humis.

Golurile — dacă vă interesează — au fost marcate de Bindea (2), Humis şi Sonny Nicolescu.

Comportarea echipei? Modestă.

Iar singura deplasare de club în străinătate, a Rapidului la Sofia, s'a soldat cu o victorie (5—3 asupra lui Lewski), şi o înfrângere (4—2 în faţa selecţionatei oraşului Sofia) şi o bună propagandă, cum şi un bun prilej de reluare a relaţiilor sportive cu Bulgaria.

❖

In tot timpul anului însă, a fost o activitate care s'a desfăşurat aproape normal: campionatul districtual din întreaga ţară.

Şi în special cel din Bucureşti, care nu a cunoscut întrerupere sau momente critice. Turul campionatului 1941-42 este terminat şi în plus, este gata şi programul returului o nouă dovadă a bunei gospodării condusă şi dirijată de preşedintele districtului Bucureşti, d. col. Gh. Brezeanu, azi aflat la datorie.

❖

Noul O.S.R. prin conducătorul său d. col. C. Medeleanu, a dat câteva dispoziţiuni menite să schimbe structura de până acum a sportului românesc şi în special a câtorva sporturi cum este footballul şi boxul sporturi care au trăit şi pot trăi numai prin profesionism sau printr'un statut italian. O.S.R. a dispus reamatorizarea sportului, fără ca să precizeze însă, cum şi când, în ce fel. In general, majoritatea oficialilor s'au declarat contra, mai bine zis pentru profesionism în football şi box, dar vom vedea cum va fi rezolvată această mare şi capitală problemă, care poate decide chiar asupra existenţei celor două sporturi.

In orice caz, au fost şi măsuri care s'au aplicat şi care au provocat perturbări. Suspendarea transferărilor cu anularea contractelor, apoi ridicarea suspendării şi aprobarea transferărilor după apreciere, toate acestea au provocat şi perturbări şi nemulţumiri.

❖

Şi în ajun de An Nou nu avem decât să sperăm, aşa cum am sperat întotdeauna înaintea fiecărui an. Să sperăm în mai bine spre binele footballului nostru. Să fie un an al redresării sub toate raporturile, al progresului şi al prestigiului. Un an al speranţelor împlinite şi al marei victorii: România sportivă mare, de totdeauna şi de-apururi.

— anapett —

Un bilanţ sumar al activităţii internaţionale a footballului german pe anul 1941

Odată cu matchul cu Slovacia, disputat la 7 Decembrie la Breslau, s'a încheiat şi activitatea internaţională a footballului german pe anul 1941.

Pe lângă jocurile de campionat, de „Cupa Tschammer" şi „Reichsbund-pokal", footballul german a susţinut în anul trecut, cu tot războiul, 9 matchuri internaţionale, dintre care a câştigat 6, odată a terminat la egalitate, iar de două ori a pierdut. Au fost marcate 34 goaluri şi s'au primit numai 11.

Mai exact acest bilanţ are următorul aspect:

Germania-Elveţia 4:2, la 9 Martie la Stuttgart;

Germania—Ungaria 7:0, la 6 Aprilie la Colonia;

Germania—Elveţia 1:2, la 20 Aprilie la Berna;

Germania—România 4:1, la 1 Iunie la Bucureşti;

Germania—Croaţia 5:1, la 15 Iunie la Viena;

Germania—Suedia 2:4, la 5 Octombrie la Stockholm;

Germania—Finlanda 6:0, la 5 Octombrie la Helsinki;

Germania—Danemarca 1:1, la 16 Noembrie la Dresda;

Germania—Slovacia 4:0, la 7 Decembrie la Breslau.